

חוק הפיקוח על קידוחי מים, תשט"ו — 1955 *

1. בחוק זה — הנדרות
- „באר“ — לרבות כל חפירה, קדיחה או מבנה המיועדים להעלאת מים תת-קרקעיים אל פני הקרקע, בין שהושלמו ובין שלא הושלמו ;
- „התקנת באר“ — לרבות כל שינוי במתקן, במבנה או בציוד שהותקנו בבאר, אם השינוי מיועד להגדיל את תפוקת מימיה ;
- „מנהל“ — מי שמינהו שר החקלאות להיות מנהל לענין חוק זה.
2. שר החקלאות ימנה מועצה לענין חוק זה (להלן — המועצה). מינוי מועצה
3. הרכב המועצה יהיה כך : הרכב המועצה
- (1) המנהל, שיהיה גם יושב ראש המועצה ;
- (2) נציג משרד החקלאות, נציג משרד הפיתוח, ושני נציגי המועצה המדעית שעל יד משרד ראש הממשלה ;
- (3) שבעה נציגים של ארגונים יציגים של בעלי משקים חקלאיים, של ארגונים יציגים של חקלאים, ביניהם לפחות שנים מבין האזרחים הערביים.
4. לא יתקין אדם באר אלא לפי רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון (להלן — רשיון קדיחה). התקנת באר
5. רשאי המנהל לעשות אחד הדברים המנויים להלן, אם היה סבור שהדבר דרוש כדי למנוע לדול מקורות המים או המלחתם או כדי להבטיח אספקת מים לצרכי בית : רשיון קדיחה
- (1) לא ליתן רשיון ;
- (2) ליתן רשיון בתנאים בנוגע לקטרה של הבאר, עמקה, ציודה או לכמות המים שמוותר להפיק ממנה ;
- (3) לבטל רשיון או להתנות המשך תקפו בתנאים או בתנאים נוספים, והכל — לא יאוחר מאשר חודש ימים אחרי ביצוע שאיבת הנסיון שלאחר התקנת הבאר, כפי שתיקבע בתקנות.
6. מי שניתן לו לפי פקודת המכרות, רשיון חיפוש, זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה, והוא מבקש מאת המנהל רשיון קדיחה לצורך החיפוש, הכרייה והטיפול במחצבים שנכרו, או לצרכים אחרים הקשורים בכך, במישרין — לא יחליט המנהל בבקשתו אלא לאחר התייעצות עם המפקח על המכרות. רשיון קדיחה לצורך חיפוש, כרייה וכד'
7. (א) הוגשה בקשה לרשיון קדיחה, יפרסם המנהל הודעה בכתב, שתפרט את שם המבקש, מהות ההתקנה המבוקשת ומקומה. פרסום והתנגדות
- (ב) ההודעה תונח שבעה ימים במשרד הרשות המקומית, ואם אין כזאת — במשרד הממונה על המחוז, שבתחומם מבקשים להתקין את הבאר, וכל אדם יהא רשאי לעיין בהודעה.

* נתקבל בכנסת ביום ט' בסיון תשט"ו (30 במאי 1955) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 221, תשט"ו, עמ' 40.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק צ"ד, עמ' 910.

(ג) כל המתנגד למתן רשיון הקדיחה כמבוקש, רשאי להגיש למנהל, תוך שבעה ימים מיום פרסום ההודעה, התנגדות בכתב, ויפרט בה את נימוקיו.

החלטת המנהל

8. החליט המנהל ליתן רשיון — בין בתנאים ובין ללא תנאי — יודיע על החלטתו בכתב למבקש ולכל אדם שהגיש התנגדות. החליט המנהל שלא ליתן רשיון — יודיע על החלטתו בכתב למבקש.

ערר על החלטת המנהל

9. (א) מבקש הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת המנהל, וכל אדם אחר שנמסרה לו הודעה כאמור בסעיף 8, רשאי, תוך שבעה ימים מיום שנמסרה לו ההודעה, לעורר עליה בכתב-ערר לפני שר החקלאות.

(ב) הוגש לשר החקלאות כתב-ערר, ימנה ועדה שתחקור בערר ותביא לפניו את המלצותיה (להלן — ועדה).

(ג) ועדה תהיה של שלושה אנשים לפחות.

(ד) מגיש הערר והמנהל, או באי כוחם, רשאים להביא את טענותיהם לפני הועדה.

(ה) שר החקלאות רשאי לאחר עיון בהמלצות הועדה, לאשר את החלטת המנהל או ליתן אחרת במקומה, והרשיון יינתן או לא יינתן, הכל לפי החלטת השר ובהתאם לתנאים שבה.

פיקוח ובדיקה

10. המנהל, או מי שהמנהל הסמיכו לכך, רשאי —

(1) להיכנס לכל מקום שמצויה בו באר לשם פיקוח על קיום הוראות חוק זה או התקנות שהותקנו לפיו או התנאים שברשיון קדיחה;

(2) לבדוק כל באר, לערוך בה מדידות, לבצע בה ניסוי שאיבה, לקחת דוגמאות מן המים שבה וכן לעשות בה כל פעולת חקר אחרת שיוורה עליה שר החקלאות בתקנות.

החזרת המצב לקדמותו

11. (א) הותקנה באר ללא רשיון או שלא בהתאם לתנאיו, רשאי שופט שלום, על פי בקשת המנהל לצוות על מי שהתקינה או על בעל הקרקע שבה היא נמצאת, או על כל אדם אחר ששופט השלום יראה לצוות עליו כך, לסתום את הבאר או להחזיר לקדמותו כל שינוי שנעשה בה, הכל לפי הענין.

(ב) היו מתקינים באר שלא על פי רשיון קדיחה או שלא בהתאם לתנאיו, רשאי שופט שלום, על פי בקשת המנהל, לצוות על הפסקת ההתקנה תוך זמן שנקבע בצו.

(ג) שר המשפטים יקבע בתקנות את סדרי הדין בבקשות על פי סעיף זה.

(ד) שופט שלום הנותן צו לפי סעיף זה, רשאי למלא בו ידיו של המנהל או של בא כוחו לבצע את הצו, ואם עשו כך, גובים את הוצאות הביצוע ממי שניתן נגדו הצו, כאילו היו מס שפקודת המסים² (גביה) — פרט לסעיף 12 שבה — חלה עליו.

(ה) מי שניתן לו צו לפי סעיף זה, או מי שמילאו ידיו לבצע צו כאמור, רשאי להיכנס לכל מקום שבו מצויה הבאר ולעשות בה את הפעולות הדרושות לביצוע הצו.

עבירות ועונשין

12. העובר על הוראה מהוראות חוק זה או על תקנה שהותקנה לפיו או על תנאי שברשיון קדיחה, וכן המפריע למנהל, או למי שהמנהל הסמיכו לכך, בהפעלת סמכויותיו לפי סעיף 10, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס אלף לירות.

² הוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ו, עמ' 1874.

13. בעל זכות נפט לפי חוק הנפט, תשי"ב—1952,³ רואים אותו כבעל רשיון קדיחה לפי חוק זה לגבי השטח הרשוי או שטח החזקה של זכותו, ולצורך פעולות שהן מטרת נפט כמשמעותן בסעיף 44 לחוק האמור, למעט פרט (6) שבו.

14. בעל רשיון קדיחה כפוף בפעולותיו להוראות פקודת בנין ערים, 1936,⁴ אלא ששר החקלאות, בהתיעצות עם שר הפנים, רשאי להרשות סטיות מאותה פקודה.

תחולת פקודה
בנין ערים, 1936

15. בטלים —

ביטול

(1) פקודת ההגנה על הספקת המים הציבורית, 1937,⁵ ;

(2) פסקה (ד) בסעיף 83 לפקודת המכרות.⁶

16. שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות תקנות בדבר —

ביצוע ותקנות

(1) רישום בארות והתקנות שנעשו בהן, ומסירת פרטים הנוגעים להן ;

(2) ביצוען של שאיבות נסיון והפיקוח עליהן ;

(3) ניהול רישום של עבודות התקנה בבאר ומסירת תסקירים על כך ;

(4) ביצוע מדידות ומסירת דוגמאות בקשר עם עבודות התקנה בבאר ;

(5) התקנתם והחזקתם של מתקנים למדידת המים המופקים מבארות ורמת מפלס המים בהם ;

(6) סתימתן של בארות ;

(7) אגרות בעד רשיונות.

פ ר ק נ פ ת ל י
שר החקלאות

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב נ - צ ב י
נשיא המדינה

³ ס"ח 109, תשי"ב, עמ' 322.

⁴ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

⁵ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 711, עמ' 159.

⁶ חוקי א"י, כרך ב', פרק צ"ר, עמ' 910.